

Εις μνημόσυνον Ελένης Παπαχρήστου: «Ένας επίγειος άγγελος έφυγε για τον ουρανό....»

/ [Γνώμες](#)

«Ένας επίγειος άγγελος έφυγε για τον ουρανό....»

Η αγαπητή σε όλους μας, Ελένη, έφυγε για τον ουρανό.. ανήμερα της εορτής του πατέρας της, του Μακαριστού π. Ευστρατίου.

Γεννήθηκε στη Σκουτεσιάδα Αργινίου το 1943 και σε νεαρή ηλικία με την οικογένειά της μετακόμισε στη Μεγάλη Χώρα, όπου ο πατέρας της υπηρέτησε ως εφημέριος. Στο χωριό ασχολούνταν με αγροτικές εργασίες και κυρίως με την καλλιέργεια καπνού.

Στα 16 της χρόνια έχασε την όρασή της, όμως έβλεπε με τα μάτια της ψυχής. Όταν η οικογένεια εγκαταστάθηκε στο Αργίνιο, συνέχισε να μένει με τους γονείς και τα αδέρφια της.

Για εξήντα δύο χρόνια σήκωνε αγόγγυστα το σταυρό της και ποτέ δεν έδινε την αίσθηση ενός τυφλού ανθρώπου, αφού αυτή ήταν η νοικοκυρά αλλά και η

διαχειρίστρια των υποθέσεων του σπιτιού της.

Η πόρτα του φιλόξενου σπιτικού της ήταν πάντα ανοικτή και ως οικοδέσποινα, κατά την οικογενειακή τους παράδοση, μας δεχόταν με αγάπη και καλοσύνη.

Ήταν πάντα πρόθυμη να ακούσει τα προβλήματα των άλλων και να συμπαρασταθεί ηθικά και υλικά.

Διακόνησε απλά και ταπεινά τα δυο της αδέρφια, τον Απόστολο και τον Επίσκοπό μας, Σεβασμιότατο π. Κοσμά.

Διακρινόταν για την ευγένεια, την πραότητα και την συγχωρητικότητά της.

Σ' ευχαριστούμε μεγάλη μας αδελφή, γιατί μας ενέπνεες με την πίστη σου στο Θεό, την αισιοδοξία σου για τη ζωή και την απλότητα του χαρακτήρα σου.

Αιωνία σου η μνήμη!!!

Γεωργία Παναγούλια-Κουρεμένου, Θεολόγος